

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6676/2025
01.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђура Благојевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Станковић, адвокат из ..., ради сметања државине и конституисања права службености, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 3572/2024 од 21.01.2025. године, у седници одржаној 01.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 3572/2024 од 21.01.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 3572/2024 од 21.01.2025. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Нишу П 6329/23 од 05.07.2024. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба у делу којим је тражено да се утврди да је тужени сметао тужиоца у поседу службености узимања воде из заједничког бунара који се налази у дворишту туженог на начин ближе описан, у том ставу изреке да се наложи туженом да се уздржи од сваког сличног сметања поседа и да дозволи тужиоцу несметани доток воде из заједничког бунара до стамбеног објекта тужиоца. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев, конституисано је право службености у корист тужиоцеве повласне парцеле ... к.о. ... за довод воде из заједничког бунара до стамбеног објекта тужиоца преко водоводне инсталације која је изграђена и наложено туженом да трпи да тужилац може преко водоводне мреже несметано да се снабдева водом за потребе свог домаћинства.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 3572/2024 од 21.01.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда на основу признања Основног суда у Нишу П 6329/2023 од 05.07.2024. године и решење истог суда П 6329/2023 од 04.12.2024. године којим је одбачен предлог тужиоца за доношење допунског решења о трошковима поступка. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији туженог. Предмет тражене правне заштите је сметање државине у ком делу је тужба одбачена сходно одредби члана 294. став 1. тачка 4. ЗПП с обзиром да је у том делу ствар правноснажно пресуђена. Такође, одбачен је предлог тужиоца за доношење допунског решења о трошковима поступка с обзиром да је протекао рок од 8 дана из одредбе члана 163. став 7. ЗПП, а тужилац није током поступка доставио суду захтев за накнаду трошкова сходно члану 163. став 1. ЗПП, па о трошковима није одлучивано. Примена института изузетне дозвољености ревизије резервисана је за питање из домена примене материјалног права. У ревизији тужиоца се указује на питање процесног права у поступку оцене испуњености услова за одбачај тужбе у делу у коме је ствар правноснажно пресуђена, као и одбачај предлога тужиоца за доношење допунског решења о трошковима, што нису разлози за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних чланом 404. став 1. ЗПП.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради сметања и конституисања права службености је поднета дана 12.05.2022. године, а вредност предмета спора је 5.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на неновчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тог разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је имао у виду да је другостепени суд одлуку требао донети у форми пресуде, а не у форми решења, али је оценио да се ради о очигледној грешци у писању отправка одлуке, коју другостепени суд применом члана 362. ЗПП, може исправити посебним решењем.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**